

a) *Před oddavkami*

596. ŽÁDBA

1110.

A co mně dáš, to mně dáš, pa - ne Bo - že vě - čný, ja, e-dem mně ne-dá - vaj sta-rej ba - by s dě - tmi.

A co mně dáš, to mně dáš,
Pane Bože věčný,
ja, edem mně nedávaj
starej baby s dětmi.

A ta stará dudle
jako pivná bečka,
a mladá podskakuje
jako veverečka.

Dáme starej osucha,
aby ho žuchlala,
tej mladej na střevičky,
aby si šupkala.¹⁾

¹⁾ klopkala.

1111.

Od Brna

Dej mně, Bože, dej mně,
co mně míniš dati,
jenom mně nedávej,
k čemu nemám chuti.

abych ja věděla,
za co děkovati.

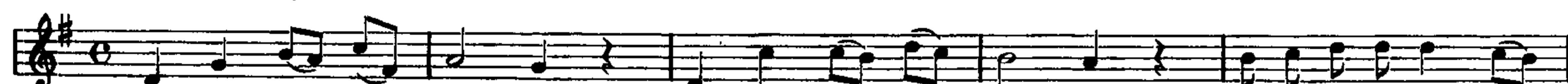
Na ty cizí děti,
na ty nekáraný,
oni nechcó slyšet
mého přikázání.

Dej mně, Bože, dej mně,
co mně míniš dati,

Dej mně, Bože, dej mně,
co mně míniš dati,
jenom mně nedávej
na ty cizí děti.

1112. *Podobná vojenská*

Z Herálce

Dej mně, Bo - že, dej mně, co mně mí - niš dá - ti, jenom mně ne-dá - vej,

je - nom mně ne - dá - vej ty vo - jan - sky ša - ty.

Dej mně, Bože, dej mně,
co mně míniš dátí,
[: jenom mně nedávej :]
ty vojenský šaty.

pověz ty mně, má milá,
má panenko rozmilá,
jak se ti to líbí?

najednou zapomněl.

Ty vojenský šaty,
ty sou pěkný bílý,

To se mně tak líbí,
jako bys svoje měl;
[: žes ty na mně, můj milej, :]

Já sem nezapomněl,
brání mně rodiče,
[: že nemáš, má milá, :]
že nemáš tisíce.

597. NÁMLUVA

1113.

Bě - ží vo - da Lin - da - va, bě - ží vo - da Lin - da - va, mi - lý Bo - že, ko - le dvo - ra foj - to - va.

Z Rybího u Jičína